

ข้อ ๑๓ ซากสัตว์ดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นโรคหรือมีลักษณะอันอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คือ

- (๑) ซากสัตว์ที่มีพยาธิ
- (๒) ซากสัตว์ที่ชำรุดหรือมีโลหิตคั่งฝังอยู่ในซาก
- (๓) ซากสัตว์ที่เป็นแผล ปี ทนง เน่า หรือเน่าตาย
- (๔) ซากสัตว์ที่มีลักษณะอักเสบ บวม หรือแข็งเป็นไต
- (๕) ซากสัตว์ที่เป็นเฉพาะแห่งมีลักษณะแข็งเป็นไต
- (๖) ซากสัตว์ที่เป็นโรคหรือลักษณะไม่ใช่อื่น ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์จะไ้ประกาศให้

ทราบเป็นคราว ๆ

ให้สัตวแพทย์ตรวจว่า เป็นโรค หรือส่วนที่มีลักษณะอันอาจจะเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ดังกล่าวไว้ในวรรคต้นออกเพื่อทำลาย ส่วนที่เหลือออกนั้น ให้ถือว่าเป็นเนื้อที่ติดตามความหมายในข้อ ๑๖

ข้อ ๑๔ ซากสัตว์ดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นโรค และใบสมัครที่จะใช้ปรุงอาหารสำหรับคน -
บริโภค คือ

- (๑) ซากสัตว์ที่เป็นมากและกระจายทั่วไป เช่น ที่ปอดทั้งสองข้าง ที่ตับ ม้าม ตับ และ

ท่อน้ำเหลืองต่าง ๆ

- (๒) โรคโลหิตเป็นพิษ
- (๓) โรคผิวหนังเมื่อย
- (๔) ซากสัตว์ที่มีพยาธิซึ่มมาก และกระจายทั่วไป หรือภายในร่างกายสัตว์ในเนื้อที่

๑๐๐ ตารางเซนติเมตร มีพยาธิตั้งแต่ ๕ ตัวขึ้นไป

- (๕) ซากสัตว์ซึ่งเป็นโรคดังระบุไว้ในข้อ ๑๐
- (๖) ซากสัตว์ที่มีโรคหรือมีลักษณะอย่างอื่น ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์จะไ้ประกาศให้ทราบ

เป็นคราว ๆ

ให้สัตวแพทย์มีอำนาจสั่งทำลายซากสัตว์ทั้งตัว เว้นแต่หนังของโค กระบือ ถ้าสัตวแพทย์เห็นสมควรว่าจะไม่เป็นอันตราย ก็อนุญาตให้นำออกจากโรงฆ่าสัตว์ได้

ข้อ ๑๕ ซากสัตว์เป็นโรคหรือมีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ

- (๑) ซากสัตว์ที่ไม่สะอาด ไส้สดหรือมีสีคากดำ
- (๒) ซากสัตว์ที่มีกลิ่นปัสสาวะหรือกลิ่นยา
- (๓) ซากสัตว์ที่เป็นโรคที่ขาทั้งตัวมีสีเหลืองหรือเหลืองปนเขียว
- (๔) ซากสัตว์ซึ่งเป็นที่สงสัยว่าจะเป็นโรค หรือมีลักษณะตามความในข้อ ๑๔ หรือ ๑๔

ให้สัตวแพทย์สั่งและควบคุมให้ทำการต้มหรือหนึ่ง ภายในโรงฆ่าสัตว์ให้สุกเสียก่อน จึงอนุญาตให้นำออกจากโรงฆ่าสัตว์ได้

ข้อ ๑๖ เนื้อที่ไม่เป็นโรคและไม่มีลักษณะดังกล่าว ในข้อ ๑๓ , ๑๔ และ ๑๕ ให้ถือว่าเป็นเนื้อที่ดี ให้สัตวแพทย์ทำการประทับตราและอนุญาตให้นำออกจากโรงฆ่าสัตว์ได้

หมวด ๔

การรักษาความสะอาด

ข้อ ๑๗ ให้มีเตาเผาซากสัตว์ซึ่งจำเป็นจะต้องสร้างขึ้นในบริเวณใกล้ ๆ กับโรงฆ่าสัตว์ ในกรณีที่ยังไม่มีเตาเผาซากสัตว์ให้อยู่ในดุลยพินิจของสัตวแพทย์ ที่จะสั่งให้เผาหรือฝัง ซากสัตว์ หรือส่วนของซากสัตว์ตามวิธีที่เห็นสมควรและปลอดภัย

ข้อ ๑๘ ภายในโรงฆ่าสัตว์ให้มีอุปกรณ์ดังต่อไปนี้

- (๑) แสงสว่างและน้ำที่จะใช้ในการฆ่าและซากสัตว์ให้เพียงพอ
- (๒) พื้นลาดก้นด้วยซีเมนต์และมีทางระบายน้ำตลอดถึงหลุมเก็บสิ่งโสโครก
- (๓) มีอ่างใส่น้ำยาเช็ดสำหรับฆ่า เชื้อของซากสัตว์ส่วนที่ต้องทำลาย
- (๔) เตาและเครื่องมือหรือถังซากสัตว์
- (๕) เครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ ตามที่กรมปศุสัตว์จะได้อำหนดเป็นคราว ๆ

ข้อ ๑๙ ห้ามมิให้ผู้ใดเขาไปภายในโรงฆ่าสัตว์ขณะที่ทำการฆ่าและชำแหละ เว้นแต่ผู้ที่ได้รับอนุญาต หรือผู้ทำหน้าที่ฆ่าและชำแหละ จนกว่าสัตวแพทย์จะได้ออกการตรวจเนื้อเสร็จแล้ว

ข้อ ๒๐ ให้เทศบาลจัดทำ และรักษาความสะอาดภายหลังทำการฆ่า และชำแหละซากสัตว์เสร็จแล้วทุกครั้ง

หมวด ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๒๑ โดยมกติให้สัตวแพทย์ของเทศบาล เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมตรวจตราและปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ ในกรณีที่ไม่มีสัตวแพทย์เทศบาลก็ให้แต่งตั้งสัตวแพทย์ของภาค จังหวัด หรืออำเภอ ทำหน้าที่แทนได้

ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดก็ดี หรือเกี่ยวกับวิชาโรคสัตว์อันเป็นงานในทางเทคนิคก็ดี ให้สัตวแพทย์ภาค สัตวแพทย์จังหวัด หรือสัตวแพทย์อำเภอ มีอำนาจตรวจแนะนำหรือสั่งการให้สัตวแพทย์เทศบาลปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๒ ผู้ใดละเมิดหรือฝ่าฝืนบทแห่งบัญญัติแต่หมวด ๓ ถึง ๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑๐๐ บาท

ข้อ ๒๓ ให้นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ ข้อบังคับ และเงื่อนไขเพิ่มเติม เพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๘๘

อนุมัติ (ลงนาม) ท. บำรุงทรัพย์ ปลัดจังหวัด รักษาราชการแทน
 นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง
 (ลงนาม) ภิรมย์ จันทร์วิโรจน์
 นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง

เรื่อง ความคุ้มครองการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

พุทธศักราช ๒๕๐๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ เทศบาลเมืองลำปางออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติของญวราชการจังหวัดลำปาง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "เทศบัญญัติคุ้มครองการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พุทธศักราช ๒๕๐๑"

ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้เมื่อได้ประกาศไว้ที่สำนักงานเทศบาลและที่ชุมชนในท้องถิ่นแล้ว เจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเรื่องความคุ้มครองการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พุทธศักราช ๒๔๘๕ และเทศบัญญัติเรื่องความคุ้มครองการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑ และเทศบัญญัติเรื่องความคุ้มครองการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๔

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า เทศมนตรีเมืองลำปาง

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานจังหวัด รัฐบาลแต่งตั้งให้อำนาจหน้าที่

ตรวจตราดูแล และรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุขตามบทแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ ในท้องถิ่นที่ เทศบัญญัตินี้

ข้อ ๕ ให้การค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นการกำหนดให้ควบคุมตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔

๑. การเลี้ยงหมู โคน กระบือ
๒. การเลี้ยงสุกร
๓. การเลี้ยงแพะ แกะ
๔. การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่
๕. การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดนม
๖. การทำเนยเทียม
๗. การฆ่าห่าน เป็ด ไก่
๘. การฟอกหนังสัตว์
๙. การสะสมหนังสัตว์ที่ฟอกแล้ว
๑๐. การสะสมหนังสัตว์ เขาสัตว์ กระดูกสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก
๑๑. การขอมที่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น
๑๒. การทำกะปิ น้ำปลา น้ำเค็ม ไส้ปลา เตาเจียว ไข่ฉี่ หอยคอง

๑๓. การทำ การหนัก การสะสมปลา ร้า กุ้ง เจ้า กระเทียมทอง ตั้งฉาย
๑๔. การทำ การตากปลาเค็ม เนื้อเค็ม เบ็ดเค็ม หมักหมู กุ้งแห้ง เคี้ยวมันกุ้ง
๑๕. การนึ่งปลา การต้มปลา
๑๖. การทำต้ม
๑๗. การตั้งโรงงานเพื่อเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์
๑๘. การตั้งโรงงานอัดเอาน้ำมัน
๑๙. การเคียน้ำมัน การทำควนเซียง หมัก
๒๐. ก. การทำเส้นหมี่ เส้นกวยเตี๋ยว วุ้นเส้น เก๋มม้อ
ข. การทำขนมจีน เต้าหู้
๒๑. การทำพะแนง
๒๒. การเผาเบ็ดอกหอย
๒๓. การล้าง ร่ม การสะสมยางคียบ
๒๔. การทำอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใดโดยใช้เครื่องจักร
๒๕. การทำน้ำอัดลม น้ำหวาน โซดา
๒๖. โรงงานการทำน้ำขวด
๒๗. โรงงานการทำนมข้น
๒๘. การทำแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาकुแบ่งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
๒๙. การสีข้าว
๓๐. การต้มกลั่นแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์
๓๑. การทำไม้ขีดไฟ
๓๒. การทำภาชนะดินเผา
๓๓. การทำปุ๋ยโดยใช้เครื่องจักร
๓๔. การปั่นฝ้ายหรือขนโดยใช้เครื่องจักร
๓๕. การทำของใช้ด้วยกระดูกสัตว์ ไข่สัตว์ ขนสัตว์ และยาง
๓๖. การสะสมหนังสัตว์ชนิดที่ฟอกแล้ว
๓๗. การเคี้ยวและซอยไม้ด้วยเครื่องจักร
๓๘. การหลอมหอคู คีแก้ว โลหะทุกชนิด
๓๙. โรงกลึงโลหะทุกชนิด
๔๐. การเชื่อม และการประสานโลหะด้วยแก๊ส ไฟฟ้า หรือ เครื่องยนต์
๔๑. การทำแอสดแล็ก
๔๒. การดลึงแร่

ข้อ ๖ เมื่อพ้นเวลาประกาศให้ใช้เทศบัญญัติแล้ว ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบการค้าซึ่งกำหนดให้ความคุ้มครองไว้ในข้อ ๕ ในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๙ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าซึ่งให้ความคุ้มครองยื่นเรื่องราวตามแบบที่ได้กำหนดไว้
ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องปฏิบัติและจัดสถานที่สำหรับประกอบการค้านั้นให้เป็นไปตามเงื่อนไขอันเกี่ยวแก่
สุขลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด หรือหลายอย่างซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ตามสมควรแก่กรณีดังต่อไปนี้

- ๑. สถานที่นั้นต้องตั้งในทำเลซึ่งจะทำรางระบายน้ำรับโสโครกไปให้พ้นจากที่นั้น โดยสะดวก
- ๒. ต้องทำรางระบายน้ำไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ หรือบ่อรับน้ำโสโครกด้วยวัตถุ
ถาวร มีลักษณะเรียบรอย ไม่ซึม ไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก

๓. การระบายน้ำและรางระบายน้ำต้องไม่มีลักษณะเป็นที่เกิดครอนแก๊สในน้ำในทางน้ำ
สาธารณะหรืออยู่อาศัยใกล้เคียง

๔. เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุข เห็นว่าสถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัตถุถาวรเพื่อ
ป้องกันน้ำซึมรั่วไหลหรือขังอยู่ใด หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครกหรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกัน
คังน มูค ถ้ำ กลิ่นไอหรือสิ่งอื่นใดซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญแก่อุบัติใกล้เคียง ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำ
ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

๕. ต้องใหม่แสงสว่างและทางระบายลมเพียงพอ และต้องจัดการสถานที่มิให้เป็นที่อาศัย

ของหนู

๖. ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดให้เพียงพอแก่การค้าค้านั้น

๗. ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อนให้ถูกสุขลักษณะ

๘. ต้องมีส่วนให้ถูกสุขลักษณะ ให้พอกับจำนวนคนที่ทำการ อยู่ในสถานที่นั้นและต้องอยู่

ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ โดยกำหนดอัตรา ๒๕ คนต่อ ๑ ส่วน

๙. สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องสร้างให้ใ้สุขลักษณะตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงาน

สาธารณสุข

๑๐. สถานที่เกี่ยวแก่การค้าหรือฝั่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตากหรือฝั่งสินค้าตามที่เจ้าพนักงาน

สาธารณสุขเห็นชอบ

๑๑. ปฏิบัติการอื่นใดอันเกี่ยวกับสุขลักษณะตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ ๘ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาเห็นว่าผู้รับใบอนุญาต ใ้ปฏิบัติครบถ้วนตามความใน
ข้อ ๙ และการอนุญาตนั้นไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงสุขภาพของประชาชนก็ให้ออกใบอนุญาตให้ตามแบบที่
กำหนดไว้

ข้อ ๙ ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าซึ่งให้ความคุ้มครอง จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอันเกี่ยวกับ
สุขลักษณะดังต่อไปนี้

- ๑. ต้องรักษาสถานที่ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๙ ให้อยู่ในภาวะอันดีและทำความสะอาด
กวาดล้างสถานที่ประกอบการค้าให้สะอาดทุกวัน และต้องรักษาพื้นและรางระบายน้ำให้สะอาดอยู่เสมอ
- ๒. ต้องประกอบการค้าภายใน เขตสถานที่ ๆ ใ้รับอนุญาต
- ๓. ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ ในการประกอบการค้าทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ
ถ้าวัตถุหรือเศษวัตถุแห่งการค้าค้านั้นจะใช้เป็นอาหาร ต้องป้องกันวัตถุนั้นพ้นจากแมลงวันฝุ่นละอองและสัตว์อื่น ๆ

๔. ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวันหรือยุง และต้องเก็บสิ่งของที่เป็น
อาหารให้มิดชิดอย่าให้หนูเข้ากินได้

๕. ถ้าจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
ก่อน

๖. ต้องปฏิบัติตามทุกอย่างเพื่อให้ได้สุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

๗. ต้องขมิให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเจ้าตรวจสถานที่

เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนกิจการที่ได้กระทำได้ในเวลาอันสมควร เมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต ตามอัตราท้ายเทศบัญญัติ
นี้ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้สำหรับสถานที่แห่งเดียว ถ้าประกอบการค้าซึ่งให้ควบคุมหลายประเภทในสถานที่แห่ง
เดียวกัน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอัตราสูงเก็บอัตราแก่ประเภทเดียว ประเภทอื่นให้เก็บเพียง
ครึ่งอัตรา ถ้าค่าธรรมเนียมและประเภทมีอัตราเท่ากันให้เก็บเต็มอัตราเดียวประเภทหนึ่ง นอกจากนั้นเก็บเพียง
ครึ่งอัตรา

ข้อ ๑๑ ผู้ประกอบการค้าประเภทหนึ่งประเภทใดซึ่งกำหนดไว้ให้ควบคุมตามข้อ ๕ ในเขตห้าม
ดังกล่าวไว้ในข้อ ๖ โดยมีได้รับอนุญาต มีความผิดตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช
๒๔๕๕ และศาลมีอำนาจสั่งห้ามมิให้ประกอบการค้านั้นต่อไปจนกว่าจะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๒ ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบการค้าซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามเทศบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข
ที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ หรือตามเงื่อนไขโดยเจตนาซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาต
ปฏิบัติตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๕๕ มีความผิดตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ
สาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๕๕ และอาจต้องถูกสั่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ อีกด้วย

ข้อ ๑๓ บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกตามเทศบัญญัติก่อนใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้ต่อไปจนกว่าจะสิ้น
อายุใบอนุญาตนั้น ๆ

ข้อ ๑๔ ให้นายกเทศมนตรีเมืองลำปางรักษากฎให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๐๑

(ลงชื่อ) น. สุวสิน

(นายนิยม สุวสิน)

นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

ช. ศิริสนธิ

(นายเชื้อม ศิริสนธิ)

ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ประกอบการค้าที่กำหนดให้ควบคุมซื้อขายทรัพย์สิน
เรื่อง ควบคุมการค้าสิ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

พุทธศักราช ๒๕๐๑

ที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียมอาชี	
		บาท	สต.
๑	การเลี้ยงมา โค กระบือ	-	-
๒	การเลี้ยงสุกร		
	ก. ชายเล็ก	-	-
	ข. ชายส่ง	๕๐๐	-
๓	การเลี้ยงแพะ แกะ		
	ก. ไม่เกิน ๒๐ ตัว	-	-
	ข. เกินกว่า ๒๐ ตัว เกือบ	๑๐	-
๔	การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่	-	-
๕	การเลี้ยงสัตว์ เพื่อบริการน้ำนม		
	ก. ไม่เกิน ๕ ตัว	-	-
	ข. เกินกว่า ๕ ตัว เกือบ	๒๐	-
๖	การทำเนยเทียม	-	-
๗	การฆ่าห่าน เป็ด ไก่	-	-
๘	การฟอกหนังสัตว์	๕๐๐	-
๙	การสะสมหนังสัตว์ที่ฟอกแล้ว	๕๐	-
๑๐	การสะสมหนังสัตว์ เขาสัตว์ กระดูกสัตว์ ขนสัตว์ ที่ยังไม่ได้ออก	๓๐๐	-
๑๑	การยอมทำให้เกิดดินเหนียว	๓๐๐	-
๑๒	การทำกะปิ น้ำปลา น้ำเค็ม ไทปลา เท้าเจียว ซิว หอยคอง	๑๕๐	-
๑๓	การทำ การหมัก การสะสมปลา กุ้งเจา กระเทียมคอง ค้างฉ่าย	๕๐	-
๑๔	การทำ การตากปลาเค็ม เนื้อเค็ม เบ็ดเค็ม หนังหมู กุ้งแห้ง เคี้ยวมันกุ้ง	๓๐	-
๑๕	การนึ่งปลา การต้มปลา	๓๐	-
๑๖	การทำสบู่	๕๐๐	-
๑๗	การตั้งโรงงานเพื่อเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไซสัตว์	๕๐๐	-
๑๘	การตั้งโรงงานอัดเอาน้ำมัน		
	ก. ไม่ใช่เครื่องจักร	๕๐	-
	ข. ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
๑๙	การเคี้ยวน้ำมัน การทำกวนเขียง หมูตั้ง		
	ก. ทำกวนเขียง หมูตั้ง	๕๐	-
	ข. การเคี้ยวน้ำมัน	๓๐	-

ที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียม ต่อปี	
		บาท	สต.
๒๐	ก. การทำเส้นไหม เส้นกวยเตี้ยว วูล์เส้น เกี่ยมอิ ข. การทำขมเงิน เคาหุ	๖๐	-
๒๑	การทำเยาะแธ	-	-
๒๒	การเผาเบ็ดดอกหอย	๕๐๐	-
๒๓	การล้าง การรม การสะสมยางคิม	๕	-
๒๔	การทำอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใดโดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
๒๕	การทำน้ำอัดลม น้ำหวาน โครคา	๕๐๐	-
๒๖	โรงงานการทำน้ำตาล	๕๐๐	-
๒๗	โรงงานการทำนมข้น	๕๐๐	-
๒๘	การทำแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาเก แป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๒๐๐	-
๒๙	การสีข้าว ก. โดยเครื่องจักร ไม่เกิน ๒๕ แรงม้า ข. โดยเครื่องจักร เกินกว่า ๒๕ แรงม้า	๑๕๐ ๕๐๐	- -
๓๐	การผสมดินแอสกอลออด สุรา เบียร์	๕๐๐	-
๓๑	การทำไม้จืดไฟ	๕๐๐	-
๓๒	การทำภาชนะดินเผา	๕๐	-
๓๓	การทำหมึกโดยใช้เครื่องจักร	๒๐๐	-
๓๔	การปั่นฝ้าย หรือนุ่น โดยใช้เครื่องจักร	๒๐๐	-
๓๕	การทำของใช้ด้วยกระดูกสัตว์ เกล็ดสัตว์ ขนสัตว์ และยาง	๑๐๐	-
๓๖	การสะสมหนังสัตว์ชนิดแพนทีฟอกนวด	๑๕๐	-
๓๗	การเลื่อยหรือซอยไม้ด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	-
๓๘	การหลอมหล่อ ดีบุก โลหะทุกชนิด	๒๐	-
๓๙	โรงกลึงโลหะทุกชนิด	๓๐๐	-
๔๐	การเชื่อม และการประสานโลหะด้วยแก๊ส ไฟฟ้า หรือเครื่องยนต์	๒๐๐	-
๔๑	การทำเรดแลก	๕๐๐	-
๔๒	การดัดงา	๓๐๐	-

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง

เรื่อง ความคุ้มครองคำซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ (ฉบับที่ ๓)

พุทธศักราช ๒๕๒๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๑๐ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๕ มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๐๘ ประกาศของกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๓/๒๔๘๖, ที่ ๔/๒๔๘๘, ที่ ๕/๒๕๐๘, ที่ ๖/๒๕๐๘, ที่ ๑/๒๕๑๐, ที่ ๕/๒๕๑๑ ที่ ๑๒/๒๕๑๕ เรื่องเพิ่มเติมการควบคุมบางประเภทเป็นการคำซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ เทศบาลเมืองลำปางจึงตราเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติของนุวาระการจังหวัดลำปาง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเรื่องความคุ้มครองคำซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๒๐"

ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเด็กก่อความวุ่นวายเนียมหายเทศบัญญัติเรื่องความคุ้มครองคำซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๐๕ และให้ใช้ข้อความวุ่นวายเนียมหายเทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้ยกเด็กความในข้อ ๕ ของเทศบัญญัติเรื่องความคุ้มครองคำซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๐๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

" ข้อ ๕ ให้การคำซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นการคำซึ่งต้องควบคุมตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๕

๑. การเลี้ยงหมา โกล กระบือ
๒. การเลี้ยงสุกร
๓. การเลี้ยงแพะ แกะ
๔. การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่
๕. การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอานม การรีดเอาน้ำนม
๖. การทำเนย เนยเทียม
๗. การรอกห่าน เป็ด ไก่ ยกเว้นการค้าในภัตตาคาร โรงแรม หรือร้านขายข้าวแกง เพื่อปรุงอาหารในนั้น หรือการฆ่าเพื่อปรุงอาหารเรขายด้วยตนเอง
๘. การฟอกหนังสัตว์ การสะสมหนังสัตว์
๙. การสะสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ ขนสัตว์ หนังสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก
๑๐. การย้อมที่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น
๑๑. การทำกะปิ น้ำปลา น้ำเค็ม เท้าเจี้ยว ไทปลา ไข่ฉี่ หอยคอง กระเทียมคอง

๑๒. การทำ การหมัก การผสม ปลา ร้า ปลา เจา กุ้ง เจา
๑๓. การทำและตากปลาเค็ม เนื้อเค็ม เบ็ดเค็ม หนังกุ้ง กุ้งแห้ง การเคี้ยวมันกุ้ง
๑๔. การนึ่งปลา การต้มปลาร้าใส่ไข่แทนการนึ่ง ยกเว้นการนึ่งหรือต้มในภัตตาคาร โรงแรม หรือร้านอาหารข้างแกงเพื่อปรุงอาหารในนั้น และการนึ่งหรือต้มเพื่อปรุงอาหารเสวยด้วยตนเอง
๑๕. การทำสุม
๑๖. การเคี้ยวหมี่สัตว์ เอ็นสัตว์ ไซสัตว์
๑๗. การอัดเอาน้ำมัน
๑๘. การเคี้ยวไขมัน การทำกวนเซียง หมูตึง
๑๙. การทำเส้นหมี่ หมี่จีน กวยเตี๋ยว เต้าหู้ กวนเส้น เกี่ยม
๒๐. การทำแฉะแฉะ
๒๑. การเขย่าเปลือกหอย
๒๒. การล้าง การรม การผสมยางคียบ
๒๓. การทำอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด ฯลฯ หรือภาชนะอื่นใด
๒๔. การทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ
๒๕. การทำน้ำอัดลม น้ำหวาน โขลา
๒๖. การทำน้ำตาล
๒๗. การทำนมข้น
๒๘. การทำแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาชู และการทำแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
๒๙. การฉีชา
๓๐. การผสมดินแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ และน้ำดื่มสาชู
๓๑. การทำไม้ขีดไฟ
๓๒. การทำกระดาษดินเผา
๓๓. การทำและมวนยาสูบ
๓๔. การทำกระดาษทราย
๓๕. การทำหมึกโดยใช้เครื่องจักร
๓๖. การปั่นฝ้ายหรือขนโดยใช้เครื่องจักร
๓๗. การประดิษฐ์ของเครื่องใช้ทอกระดูกสัตว์ เขาสัตว์ หนังกุ้ง ขนสัตว์ และยาง
๓๘. การผสมหมึกสัตว์ชนิดแฉะที่พอกแล้ว
๓๙. การผสมถ่าน
๔๐. การเคี้ยวและรอยไม้
๔๑. การหลอม หล่อ ตักตึง ถลุงแร่ แก้ว และโลหะทุกชนิด
๔๒. การเชื่อมและการประสานโลหะด้วยแก๊ส ไฟฟ้า หรือเครื่องจักร
๔๓. การทำแอลกอฮอล์

๔๔. การต่อ ประกอบ หรือซ่อมแซมเครื่องจักร เครื่องยนต์ รถยนต์ เรือยนต์ -
เรือกลไฟ
๔๕. การล้าง อัด ฉีดรถยนต์
๔๖. การเคลื่อน ชู โดหะควายตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล
๔๗. การขัดโลหะควายเครื่องจักร
๔๘. การไม่ ฝนหิน ควายเครื่องจักร
๔๙. การอัด เจาะ รีด โลหะควายเครื่องจักร
๕๐. การไม่ บดยา ควายเครื่องจักร
๕๑. การประดิษฐ์ไม้หรืองานเป็นสิ่งของต่าง ๆ ควายเครื่องจักร
๕๒. การไส เจาะ ซูกรอง ทำคิ้ว และตัดไม้ควายเครื่องจักร
๕๓. การทำสังกะสี เหล็ก เหล็กกล้า ตะกั่ว ดีบุก หรือทองแดง เป็นภาชนะเครื่องใช้
ต่าง ๆ
๕๔. การพิมพ์หนังสือควายเครื่องจักร (เว้นการพิมพ์หนังสือพิมพ์)
๕๕. การทำกระดาษเป็นกลอง ของ ดุง หรือสมุด ควายเครื่องจักร
๕๖. การพ่นสี
๕๗. การกรอกลาย ทอผ้าควายเครื่องจักร หรือควายที่กระตุกตั้งแต่ ๕ ขึ้นไป
๕๘. การสะสมหรือการล้างครั่ง
๕๙. การทำยากันยุงชนิดเคมีกวัน
๖๐. การคว้านแผล
๖๑. การทดสอบควายเครื่องจักร
๖๒. การสะสมหรือป้อน
๖๓. การทำกระดาษต่าง ๆ
๖๔. การทำสิ่งของเครื่องใช้ กล้วยไม้ตุ๊กตาเมนต์ หรือวัตถุคล้ายคลึง
๖๕. การทำตุ๊กตาควายเครื่องจักร
๖๖. การทำแก้ว
๖๗. การประดิษฐ์ของใช้ควายยางเทียม พลาสติก เซลโลลอย เปเปอร์ไลต์ หรือวัตถุ
คล้ายคลึง
๖๘. การทอเสื้อผ้า หมวก และสิ่งทออื่น ๆ
๖๙. การทำหรือบรรจุยาฆ่าแมลงหรือยารักษาสัตว์
๗๐. การทำผงชูรส
๗๑. การสะสมอาหารสัตว์
๗๒. การขัด กระดาษ บด เมล็ดพืช
๗๓. การไม่ บด ฐาน
๗๔. การทำ บรรจุ เครื่องสำอางค์และยาสีฟัน

- ๓๕. การปะ เชื่อม ยาง
- ๓๖. การทำยารักษาโรค
- ๓๗. การทำสีและน้ำมันผสมสี
- ๓๘. การทำสี
- ๓๙. การทำ สะสมปุ๋ย
- ๔๐. การทำและการอัดเม็ดเตอรีน้ำและแห้ง
- ๔๑. การเขียนฉายเครื่องจักรเกิน ๕ เครื่อง
- ๔๒. การทำน้ำกรก
- ๔๓. การทำน้ำกลั่น น้ำบริโภค เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ
- ๔๔. การทำ สะสมแก๊ส
- ๔๕. การประกอบกิจการ อาม อม นวด
- ๔๖. การประกอบกิจการ โรงแรม
- ๔๗. การประกอบกิจการ โรงมหรสพ
- ๔๘. การสะสมน้ำมันเชื้อเพลิง
- ๔๙. การสะสมวีเนมหรือวัสดุคล้ายคลึง
- ๕๐. การทำหลอดกาแฟ
- ๕๑. การอบไม้
- ๕๒. การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์
- ๕๓. การล้างฟิล์มรูปถ่ายและฟิล์มภาพยนตร์
- ๕๔. การพิมพ์สีฉดลายผ้าและสิ่งอื่น ๆ
- ๕๕. การทำหรือประดิษฐ์ผ้าเย็บ และสิ่งทีคล้ายกันที่ไม่บรรจุ หรือบรรจุในกล่องหรือซอง

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกตามในข้อ ๑๖ แห่งเทศบัญญัติ เรื่องควบคุมการค้าตั้งเป็นที่นำรังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พุทธศักราช ๒๕๐๑ และให้ใช้ข้อความดังกล่าวไปนี้แทน

" ข้อ ๑๖ ผู้ใดเข้าเป็นเทศบัญญัตินี้ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท "

ข้อ ๖ ใบอนุญาตที่ออกตามเทศบัญญัติก่อนใช้เทศบัญญัติ นี้คงใช้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

ใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๗ ให้นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๐

(ลงชื่อ) บุญเต็ม สุวรรณรัตน์

(นางบุญเต็ม สุวรรณรัตน์)

นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ
(ลงชื่อ) ทองยอด กิตินทอง
(นายทองยอด กิตินทอง)

อัยการจังหวัดลำปาง รักษาการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

อัตราค่าธรรมเนียมศอทหายเทศบัญญัติ

เรื่อง ความคุมการกำซังเป็นพื้นำรังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ (ฉบับที่ ๓)

พุทธศักราช ๒๕๒๐

ร.ร.	ประเภท	ค่าธรรมเนียมปีละ		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑	การเลี้ยงมา โค กระบือ			
	ก. ตั้งแต่ ๒ ตัว ไม่เกิน ๑๐ ตัว	๒๐๐	-	
	ข. เกิน ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว	๓๐๐	-	
	ค. เกินกว่า ๕๐ ตัว	๕๐๐	-	
๒	การเลี้ยงสุกร			
	ก. ตั้งแต่ ๒ ตัว ไม่เกิน ๒๐ ตัว	๒๐๐	-	
	ข. เกิน ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว	๕๐๐	-	
	ค. เกินกว่า ๕๐ ตัว	๘๐๐	-	
๓	การเลี้ยงแพะ แกะ			
	ก. ตั้งแต่ ๒ ตัว ไม่เกิน ๒๐ ตัว	๒๐๐	-	
	ข. เกิน ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว	๕๐๐	-	
	ค. เกินกว่า ๕๐ ตัว	๖๐๐	-	
๔	การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่			
	ก. ตั้งแต่ ๕๐ ตัว ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๑๐๐	-	
	ข. เกิน ๑๐๐ ตัว ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว	๒๐๐	-	
	ค. เกินกว่า ๕๐๐ ตัว	๕๐๐	-	
๕	การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม การรีดเอาน้ำนม			
	ก. ตั้งแต่ ๒ ตัว ไม่เกิน ๒๐ ตัว	๒๐๐	-	
	ข. เกิน ๒๐ ตัว ไม่เกิน ๕๐ ตัว	๕๐๐	-	
	ค. เกินกว่า ๕๐ ตัว	๖๐๐	-	
๖	การทำเนย เนยเทียม	๕๐๐	-	
๗	การฆ่าห่าน เป็ด ไก่			
	ก. ตั้งแต่ ๒ ตัว ไม่เกิน ๒๐ ตัว	๑๐๐	-	
	ข. เกิน ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว	๒๐๐	-	
	ค. เกินกว่า ๕๐ ตัว	๕๐๐	-	
๘	การฟอกหนังสัตว์ การสะสมหนังสัตว์			
	ก. การฟอกหนังสัตว์	๑,๐๐๐	-	
	ข. การสะสมหนังสัตว์	๖๐๐	-	

ที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียมปีละ		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๘	การสะสมเขาสัตว์ กระจุกสัตว์ ขนสัตว์ หนังสัตว์ที่ยังไม่โคฟอก	๖๐๐	-	
๑๐	การย้อมที่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น	๑,๐๐๐	-	
๑๑	การทำกะปิ น้ำปลา น้ำเค็ม เตาเจียว ไพล่า ซิว หอยคอง กระเทียมคอง			
	ก. การทำกะปิ	๖๐๐	-	
	ข. การทำน้ำปลา	๑,๐๐๐	-	
	ค. การทำน้ำเค็ม	๖๐๐	-	
	ง. การทำไพล่า	๖๐๐	-	
	จ. การทำเตาเจียว	๕๐๐	-	
	ฉ. การทำซิว	๑,๐๐๐	-	
	ช. การทำหอยคอง	๖๐๐	-	
	ซ. การทำกระเทียมคอง	๖๐๐	-	
๑๒	การทำ การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า			
	ก. ปลาร้า	๖๐๐	-	
	ข. ปลาเจ่า	๖๐๐	-	
	ค. กุ้งเจ่า	๖๐๐	-	
๑๓	การทำและตากปลาเค็ม เนื้อเค็ม เป็ดเค็ม หนังหมู กุ้งแห้ง การเคี้ยวมันกุ้ง			
	ก. ปลาเค็ม	๓๐๐	-	
	ข. เนื้อเค็ม	๕๐	-	
	ค. เป็ดเค็ม	๖๐๐	-	
	ง. หนังหมู	๕๐	-	
	จ. กุ้งแห้ง	๖๐๐	-	
	ฉ. การเคี้ยวมันกุ้ง	๖๐๐	-	
๑๔	การนึ่งปลา การต้มปลาซึ่งใช้แทนการนึ่ง			
	ก. วันหนึ่งไม่เกิน ๑๐๐ เอง หรือ ๕๐๐ ตัว	๕๐๐	-	
	ข. วันหนึ่งเกินกว่า ๑๐๐ เอง หรือ ๕๐๐ ตัว	๑,๐๐๐	-	
	(ยกเว้นการนึ่งหรือต้มในภัตตาคาร โรงแรม หรือร้านขาย ข้าวแกงเพื่อปรุงอาหารในนั้น และการนึ่งหรือต้มเพื่อปรุง อาหารเรขายควยตนเอง)			
๑๕	การทำสบู่	๑,๐๐๐	-	
๑๖	การเคี้ยวหนังสัตว์ เสนสัตว์ ไซสัตว์	๖๐๐	-	

ที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียมปีละ		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑๗	การอัดเอาน้ำมัน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๒๐๐ ๑,๐๐๐	- -	
๑๘	การเคี้ยวน้ำมัน การทำกวนเขียง หมูตึง, ก. การเคี้ยวน้ำมัน ข. การทำกวนเขียง ค. การทำหมูตึง	๕๐๐ ๘๐๐ ๕๐๐	- - -	
๑๙	การทำเส้นหมี่ + หมี่จีน + กวยเตี๋ยว + เกาหลู + รวนเส้น + เกี่ยมอ			
	ก. เส้นหมี่	๑,๐๐๐	-	
	ข. หมี่จีน	๑๐๐	-	
	ค. เส้นกวยเตี๋ยว	๑,๐๐๐	-	
	ง. เกาหลู	๓๐๐	-	
	จ. รวนเส้น	๑,๐๐๐	-	
	ฉ. เกี่ยมอ	๒๐๐	-	
๒๐	การทำแม่แธ	๑,๐๐๐	-	
๒๑	การเผาเปลือกหอย	๑,๐๐๐	-	
๒๒	การล้าง การรม การผสมยางดิบ	๑,๐๐๐	-	
๒๓	การทำอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด ฯลฯ หรือภาชนะอื่นใด ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐ ๑,๐๐๐	- -	
๒๔	การทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐ ๑,๐๐๐	- -	
๒๕	การทำน้ำอัดลม น้ำหวาน โขดคา ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐ ๑,๐๐๐	- -	
๒๖	การทำน้ำตาล ก. น้ำตาลทราย ข. น้ำตาลชนิดอื่น ๆ	๑,๐๐๐ ๒๐๐	- -	
๒๗	การทำนมข้น	๑,๐๐๐	-	
๒๘	การทำแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาลี และการทำแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐	-	

ที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียมปีละ		หมายเหตุ	
		บาท	สต.		
๒๘	การดีข้าว				
	ก. โดยใช้เครื่องยนต์ - ใช้น้ำ รวมกันไม่เกิน ๑๕ แรงม้า	๕๐๐	-		
	ข. โดยใช้เครื่องยนต์ - ใช้น้ำ เกินกว่า ๑๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๔๐ แรงม้า	๗๐๐	-		
๓๐	การขุดดินแอกกอดอด สุรา เบียร์ และน้ำส้มสายชู	ค. โดยใช้เครื่องยนต์ - ใช้น้ำ เกินกว่า ๔๐ แรงม้า	๑,๐๐๐	-	
			๑,๐๐๐	-	
๓๑	การทำไม้ขีดไฟ	๑,๐๐๐	-		
๓๒	การทำภาชนะดินเผา				
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-		
๓๓	การทำและมวนยาสูบ	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-	
		ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑๐๐	-	
๓๔	การทำกระดาษทราย	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-	
		ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-	
๓๕	การทำหม้อโดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-		
๓๖	การปั่นฝ้ายหรือขนโดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-		
๓๗	การประคั้นนมของไขควยกระดูกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ และยาง	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-	
		ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-	
๓๘	การสะสมหนังสัตว์ชนิดที่ลอกแล้ว	๕๐๐	-		
๓๙	การสะสมदान	ก. ไม่เกิน ๒๐๐ กิโลกรัม	๑๐๐	-	
		ข. เกินกว่า ๒๐๐ กิโลกรัม	๒๐๐	-	
๔๐	การเลื่อยและซอยไม้	ก. เลื่อยไม้ควมมือ	๒๐๐	-	
		ข. เลื่อยด้วยเครื่องยนต์หรือเครื่องจักร ใช้น้ำรวมกัน ไม่เกิน ๒๕ แรงม้า	๒๐๐	-	
		ค. เลื่อยด้วยเครื่องยนต์หรือเครื่องจักร ใช้น้ำรวมกัน เกินกว่า ๒๕ แรงม้า	๑,๐๐๐	-	
๔๑	การหลอม หล่อ ตี ถลุง แร่ แก้ว และโลหะทุกชนิด	ก. การทำปฏิมากรรม หรือปั้นดิน	๒๐๐	-	

ร.พ.	ประเภท	ค่าธรรมเนียม		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
	ข. การหลอม หล่อ ตี ถลุงแร่ แก้ว และโลหะทุกชนิด ไม่เกิน ๒ เทา หรือแทน	๕๐๐	-	
	ค. การหลอม หล่อ ตี ถลุงแร่ แก้ว และโลหะทุกชนิด ไม่เกิน ๔ เทา หรือแทน	๘๐๐	-	
	ง. การหลอม หล่อ ตี ถลุงแร่ แก้ว และโลหะทุกชนิด เกินกว่า ๔ เทา หรือแทน	๑,๐๐๐	-	
๔๒	การเชื่อมและการประสานโลหะด้วยแก๊ส ไฟฟ้า หรือเครื่องจักร			
	ก. การเชื่อมและการประสานโลหะด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	-	
	ข. การเชื่อมและการประสานโลหะด้วยไฟฟ้า	๖๐๐	-	
	ค. การเชื่อมและการประสานโลหะด้วยแก๊ส	๓๐๐	-	
๔๓	การทำซอดแล็ก	๕๐๐	-	
๔๔	การทอ ประกอบ หรือซ่อมแซมเครื่องจักร เครื่องยนต์ รถยนต์ เรือยนต์ เรือกลไฟ			
	ก. การทอ ประกอบ เครื่องจักร เครื่องยนต์ รถยนต์ เรือยนต์ เรือกลไฟ	๑,๐๐๐	-	
	ข. การซ่อมรถยนต์ เรือยนต์ เรือกลไฟ	๘๐๐	-	
	ค. การซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์	๖๐๐	-	
๔๕	การฉ่าง อัด ฉีด รถยนต์	๑,๐๐๐	-	
๔๖	การเคลือบ ขุดโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล	๕๐๐	-	
๔๗	การขัดโลหะด้วยเครื่องจักร			
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังไม่เกิน ๑ แรงม้า	๓๐๐	-	
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐	-	
	ค. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐	-	
๔๘	การไม่ ปั่นหิน ด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-	
๔๙	การอัด เฆาะ รีด โลหะด้วยเครื่องจักร			
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังไม่เกิน ๑ แรงม้า	๓๐๐	-	
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐	-	
	ค. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐	-	
๕๐	การไม่ บดขยา ด้วยเครื่องจักร			
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังไม่เกิน ๑ แรงม้า	๓๐๐	-	
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐	-	
	ค. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐	-	